CENZURAT.

PLAIURI SĂCELENE

DIRECTOR: VICTOR TUDORAN.

Inscrisă sub. No. 13 din 16 Mai 1938 Trib. Braşov.

Anul VI. NOEMVRIE-DECEMVRIE 1939 Nr. 11-12.

Anul VI. • Nr. 11-12 — Noem. Decem. • 1939.

PLAIURI SĂCELENE

APARE ODATĂ PE LUNĂ.

Revistă fondată în anul 1934. Director: VICTOR TUDORAN. Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Redactor: ION PĂLTĂNEA. • Secretară MITA CODREANU.

Cuprinsul:

SILVESTRU GARCEA: Praznicul Naşterii Domnului.
MIHAIL LUNGIANU: Cântec de jale (versuri).
MIRCEA SUCIU-SIBIANU: Leacul nervozismului.
VICTOR TUDORAN: Sonetul dragostei (versuri).
DIMITRIE DANCIU: Plecare (versuri).
ION SULU: Am fost cândva copil.
NICOLAE MOISIU: Noapte de vară (versuri)
VICTOR TUDORAN: Eroii (nuvelă istorică)-fine-.

Cronica literară: *„Soliludini"* versuri de Dimitrie Danciu (Vlad Şeitan) *„Din viaţa scriitorilor"* de Lucian Costin (Gh. Păltănea), *„Convorbiri Literare"* Iunie-Sept. 1939. (Victor Ion Critu).

Cronica săceleană: *Şcoala Profesională de Ucenici din Cernatu,* de Preot Victor Marin.

Cronica măruntă: *Iubite Domnule Tudoran,* scrisoare de N. Gh. Şeitan; *Din lună în lună* de Victor Tudoran: Abonaţi noştri;

Tabla de materie pe anul şase de existenţă. Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene"; Am primit la redacţie; etc.

COPERTA: Cabană de pe Piatra-Mare, clişeu în zinc.

14 clişee în zinc. — 40 pagini. — 15 lei.

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora cari prin articolele lor înţeleg să contribue la cunoaşterea şi progresul acestor sate.

Spre ştiinţă.

- Oricine reţine primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.
- Manuscrisele primite la redacţie nu se înapoiază.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile, revistele şi ziarele primite la redacţie sau le vom aminti la rubrica respectivă, în baza reciprocităţii.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile technicei tipografice, fără a ţine seamă de vreo altă consideraţie.
- Cerem revistelor, ziarelor şi editurilor din ţară să răspundă schimbului nostru.

Notre adresse pour l'échange: ! Unsere Adresse für Austausch:
Nostro indirizzo per cambio: = Our address for change:

Revista „PLAIURI SĂCELENE" Satulung, Săcele — Jud. Braşov—România.

Popp & Bunescu

Casă fondată în 1900.

Manufactură en gros şi en detail.

BUCUREŞTI.

Centrala: Strada Şepcari Nr. 4.

Sucursale:

Str. Bărăţiei 2, Str. Bărăţiei 6, Calea Griviţei 117.

TELEFON:

3.85.04—3.30.78. 4.92.39 3.07.94.

VINDEM CU CELE MAI CONVENABILE PREŢURI

Popp & Bunescu

Maison fondée en 1900.

Manufacture en gros et en détail.

Bucarest.

Magazin central: Strada Şepcari 4.

Sucursales:

Str. Bărăţiei 2, Str. Bărăţiei 6, Calea Griviţei 117.

TÉLÉPHONE:

3.85.04—3.30.78. 4.92.39. 3.07.94.

Prima Ţesătorie Mecanică

«SĂCELEANA»

din

Satulung-Săcele

— Jud. Braşov —

● PRODUCE: ●

Pânză, americă, pânză albită, pânză de cearceafuri, oxforduri, uniforme şcolare, aţică, gradl, köpper, feţe de masă, ştergare, zeiguri pentru pantaloni de vară şi diferite articole de bumbac şi de aţă.

ieftin — garantat — durabil.

Desfacerea produselor la magazinul de Manufactură şi croitorie,

M. BENCZE M.

CERNATU

Judeţul Braşov.

Pentru turiști....

Pentru pescari....

Pentru vânători.... !

un produs al fabricei

SCHMOLLPASTA.

s. a.

BRAȘOV

Str. Toamnei.

• No. 7. •

BUCUREȘTI

Bdul. Carol I.

• No. 81. •

Telefon:

24.10 *3.91.78.*

D. MOCIORNIŢA

Fabrici de pielărie şi încălţăminte,

confecţiuni militare şi civile,

articole de voiaj.

BUCUREŞTI

TELEFON 3.22.78

STR. APELE — MINERALE Nr. 67-75.

Firmă intabulată la Nr. 3705 — 1931.

DEPOZITE de DESFACERE:

BUCUREŞTI: Str. Carol No. 29, Calea Griviţei Nr. 128
Şoseaua Mihai Bravu No. 12.
Telefon : 3.65.11.

PROVINCIE: BISTRIŢA, BRAŞOV, BUZĂU, CARACAL, CÂMPULUNG, CLUJ, CONSTANŢA, CRAIOVA, GALAŢI, PITEŞTI, PLOEŞTI, PREDEAL, PUCIOASA, ROMAN, ROŞIORII de VEDE, SILISTRA, TÂRGOVIŞTE, TECUCI, TURTUCAIA.

Anul VI. Nr. 11-12. • 1939. • Noem. - Decem.

Plaiuri Săcelene

— revistă de atitudini şi probleme săcelene. —

DIRECTOR:
VICTOR TUDORAN.

apare odată pe lună.

BIBLIOTECA „ASTREI" BRAŞOV

Praznicul Naşterii Domnului.

de preot Silvestru Garcea,
paroh Cernatu.

SILVESTRU GARCEA, preot.

Mare bucurie aduce în sufletul creştinilor luminatul praznic al Naşterii Domnu'ui nostru Iisus Hristos. A sosit iarăşi măreaţa sărbătoare a păcii şi a bunei înţelegeri între oameni. Se aşterne iarăşi masa duhovnicescului ospăţ şi un nou prilej de creştinească petrecere.

Ce minunat prilej pentru bietul creştin apăsat de greutatea prezentelor timpuri, de a se apropia cu sufletul de neîntinata iesle a vitelor, sărutând cu adâncă evlavie şi negrăită umilinţă, luminata faţă a Pruncului Iisus. In aceste fericitoare momente, în această ipostază de aleasă reculegere, toată grija vieţii pământeşti, puternica şi neliniştitoarea frământare a gândurilor cu problemele sterpe ale lutului, trebuiesc alungate ca duhurile rele în locuri pustii şi apoi a ne apropia de peştera Betleemului Iudeii, biserica însufleţită a Dumnezeului celui viu. Ce minunată privelişte! Acolo vom asculta în cel mai curat extaz, divina cântare a îngerilor: *„Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bună învoire"*. Acolo vom privi cu fruntea ridicată şi braţele întinse, strălucirea stelei. Acolo vom vedea — fiind împreună părtaşi—pe înţelepţii magi ai răsăritului, cu plete încărunţite de povara bătrâneţii, deschizând întreaga vistierie a darurilor: aur, smirnă şi tămâie, şi oferind Impăratului împăraţilor şi Domnului domnilor, întreaga comoară a împărăţiilor lor. Ce minunat prilej de umilinţă, ca cei născuţi din viţă împărătească, în somptuoase palate şi

strălucitoare culcuşuri de mătase, domnind peste sute de milioane de oameni şi stăpânind toate bogăţiile pământului, să plece cu desăvârşită evlavie genunchiul în faţa Pruncului nou-născut în ieslea vitelor şi culcat pe fân, în asprimea nopţii.

Purtarea magilor ne este atât de folositoare. Este o minunată pildă de umilinţă prin care înţelegem mai bine rostul vieţii pământeşti şi Tainele împărăţiei cereşti. Aceste înalte probleme ale trăirii

I. KEBER (1935) NAŞTEREA MÂNTUITORULUI
Pictură din Biserica „Naşt. Sît. Ioan Botezătorul"
(Biserica-Nouă) din Turcheş—Braşov.

noastre pe pământ, sunt ascunse faţă de cei ce practică cultul urîte mândrii, faţă de cei ce se îndeletnicesc cu urîta patimă a urei, zavistiei, minciunii, furtului, beţiei, desfrânării şi sfârşind cu indolentul indiferentism religios, sau chiar cu potrivnicia faţă de dumnezeeştile aşezăminte.

Este cel mai potrivit moment acum când trăim sub vraja măreţului praznic al Domnului, să părăsim drumul pierzării şi să luăm

Cântec de jale.

de Mihail Lungianu

Odoraș, floarea de glastră,
Ce-ai trăit tot în fereastră,
Gerul aspru te-a izbit,
Te-ai pălit, te-ai ofilit
Ș'acu sbori de pe pământ,
Ca o șoaptă, ca un cânt
Și te duci la Dumnezeu,
Dulce, scump, copil al meu.

Când o fi să mor nebună,
Cin'să-mi pue facla'n mână ?
Oarbă, surdă, fără glas,
La cin'voiu găsi popas ?

Tu te'nnalți râzând spre cer,
Eu un biet suflet stingher,
Am rămas năucă'n drum
Incotro s'apuc d'acum ?

Puișor de sturz gălbui !
Dorul meu cui să-l mai spui ?
Cine-o să-mi asculte viersul,
Cine-o să-mi măsoare mersul,
Fruntea, ochii să-mi sărute,
Ca să-i spui la povești multe ?

Ingeraș, cu haină d'albă,
Prinde odoru'-mi în salbă
Și mi-l poartă cu'ngrijire,
Pân' la cea Dumnezeire,
Care strânge atâți copii,
Să și-i facă jucării

Și mi-i spune ei în față,
Să-l răzgâe cu dulceață,
Că-i sfios și-i șubrejor,
Și e suflet călător.

drept călăuză pe Mântuitorul lumii, care a venit pe pământ să ne arate adevărata cale a vieții Domnul iubirii a venit între noi, să ne învețe iubirea cea adevărată. Domnul păcii a venit între noi să ne arate pacea și bună înțelegere între oameni. Da, pacea. Iată comoara cea mai de preț a vieții noastre. Pacea între popoare, pacea sufletului nostru !. Pacea ! Ce cuvânt admirabil !. Omenirea a căutat mii de ani pacea. Aleargă și azi după ea, cum aleargă cerbul pe creasta muntelui după apa limpede de isvor. Pacea este obiectivul principal al omenirii în vremea de azi mai mult decât oricând.

Această pace nu va sosi însă decât atunci când omenirea va primi în sânul ei pe Mântuitorul, lăsându l să participe la discuția pricinilor ce-i stau în cale. El stă neclintit și azi în mijlocul nostru, azi mai mult decât oricând, căci omenirea este din nou încleștată în războiu și cu Sfintele lui mâini întinse în chip de ocrotire asupra popoarelor, le zice: *„Pace Vouă !"*.

Sfintele Sărbători cu pace și sănătate.

Revista **„Plaiuri Săcelene"** urează:

sprijinitorilor, abonaților și cititorilor ei,

Sărbători Fericite

și ***Anul Nou 1940*** cu

pace, sănătate, voie bună și noroc.

Leacul nervozismului,

de Dr. Mircea Suciu-Sibianu.

Dacă iubite frate orășan începi să vezi toate'n negru, să simți că cele mai mici contrarietăți ale vieții ți se par catastrofale, că somnul ți-e neliniștit și întrerupt de visuri urîte, dacă ești nemulțumit cu tine însuți și parcă nimeni nu ți mai face pe plac, dacă ți se pare la un moment dat, că nimica nu-ți reușește cum ar trebui și atâtea idealuri ale vieții tale rămân neîmplinite și vremea trece nemiloasă, dacă pe lângă grijile fiecărei zi și a greutăților materiale mereu crescânde, cari te amăresc s'a mai adăogat și grijile vieții de mâine cu întrebarea la care nimeni nu poate răspunde va fi sau nu va fi război și dacă nu vom avea război cât vom suferi pe urma războirii dintre alte țări, dacă simți că toate aceste griji ți-au stricat și slaba poftă de mâncare, care ai avut-o, ai deseori dureri de cap

Turmă de mioare — pe plaiuri cu soare.

ești morocănos cu cei de acasă, mâncarea ți se pare prost gătită în cameră e prea frig sau prea cald, patul e prea tare sau prea moale, n-ai chef de nimica, e rău și când ești singur și când ești în societate, te chinuesc regrete continue, că asta și asta, dacă a-ș fi făcut-o așa și nu așa ar fi fost mult mai bine, *dacă ai iubite frate orășan toate aceste simptome sau nu mai unele din ele, să știi, că sistemul tău nervos este supra încărcat de toxinele vieții sedentare orășenești, ești neurastenic sau suferi de nervozism.*

Știi care-i leacul? Pleacă la munte. Lasă treburile în cea mai apropiată Dumineca sau sărbătoare, baltă, lasă adunările și conferințele, cari nici Dumineca nu te lasă'n pace deoparte, pune punct peste toate socotelile ce le aveai Dumineca *de făcut, căci celelalte zile ai fost prea ocupat și vreai să lucrezi* Dumineca *ceea ce n'a i terminat peste săptămână, lasă vizitele ce le aveai de făcut din obli-*

VICTOR TUDORAN.

Sonetul dragostei.

de Victor Tudoran.

Mariei.

Cu sufletul mai clar de cum e zarea,
In dimineți de Mai, cu flori și rouă;
Cu ochii tăi mai limpezi decât marea
Ce frânge raza soarelui în două;

Cu râsul tău cascadă cristalină,
Rostogolilă'n munți, în nopți cu lună;
Cu buclele-ți de aur și lumină
Și gura ta de fragedă căpșună;

Mi-ai apărut întâmplător în cale;
Ai răscolit în mine toată firea,
Ajuns-am rob umil privirei tale;

Și plină azi de tine, amintirea
Te vrea alături, până vom apune,
Când moartea va veni să ne adune.

Plecare.

de Dimitrie Danciu.

Intr'o zi de toamnă, într'o seară,
Voi pleca — de oameni neștiut,
Pe un drum îndepărtat de țară
Ca o stea brumată. Fără scut.

Voi pleca: fărîmă de poveste
Să mă pierd în prăfuite zări,
Ca un sbor de paseri, ca o veste,
Ca un cântec risipit pe mări.

Alte seri mai pure-o să mă'mbete
Cu mireasma reavănă de crini.
Prietenii rămași, să nu mi regrete
Trecerea discretă în lumini.

DIMITRIE DANCIU, scriitor.

Braşovul iarna.

gaţiuni sociale, lasă întâlnirile de catenea cu cutare sau cutare prieten, şi fugi la munte. Ia-ţi sacul de spinare, pune în el câteva fructe urcă Postovarul. Nu te uita mult la vreme. Ori-ce vreme e bună. La munte nici nu există vreme rea ci numai diferite nuanţe de vreme bună. Ploaia sau zăpada nu te supără în haine simple de turist, —din contră—aerul şi mai curat de ploaie îţi primeneşte în aşa mod tot plumânul încât încă pe la *„Izvoare"* simţi că eşti alt om, altfel vezi lucrurile, curagiul de viaţă şi voie bună, încep să revină. Când ai ajuns sus la casa Turingclubului parcă şi puterea glasului tău este schimbată şi ţi-e drag să dai oamenilor pe cari n'aveai ochi să-i vezi, un *bună ziua sănătos.* Dacă poţi să dormi o noapte aci cu atât mai bine. *Luni dimineaţa cu o cheltuială mult mai mică decât ar fi costat medicul şi medicamentele revii, sănătos, şi voios, şi bun, şi răbdător, şi iertător, la serviciu.*

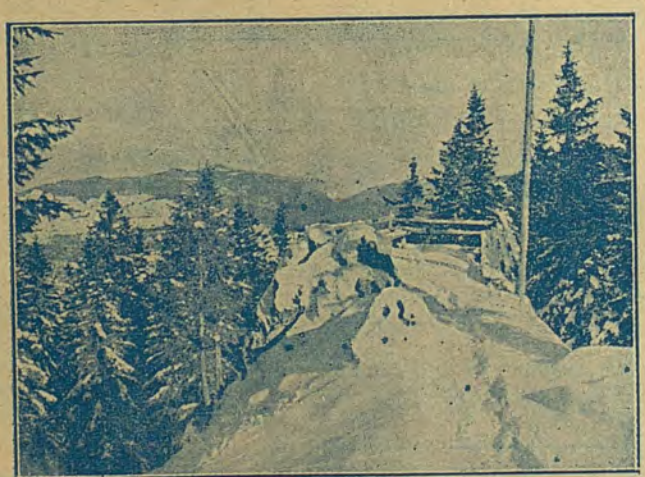

Poiana văzută după Postovarul.

Am fost cândva copil

de Ion Sulu.

IOAN SULU, colaborator.

Mama, este primul şi ultimul cuvânt al omului.

De când naşte până moare — copilul este strâns legat de firea mamei, purtând vecinic icoana vie a mamei în suflet.

Fiind trup din trupul mamei sale rupt, copilul se simte fericit când are mamă. In ce mă priveşte — la vremea mea — mărturisesc că eram foarte fericit pentrucă aveam două mame: una care m'a născut, iar alta care m'a crescut. Prima (după cum se vede) era mama cea adevărată, iar cea de — a doua era bunica. Chipul ei mi-a rămas adânc săpat în minte. Parcă o văd: înaltă şi subţirică la trup — dreaptă ca o lumânare, ochi căprui, nasul puţin ascuţit, faţa ovală, fruntea lată şi harnică, ca o furnicuţă în toate treburile casei. In casă avea cea dintâi cuvântul; ea era cu toate cele de trebuinţă în familie. Mama era nimic; avea însă în sufletul ei o comoară în care găseai adânc respect pentru bătrâni. Aşa era în vremea aceia şi bine mai era!

*

Din copilăria mea, nici astăzi nu pot uita, cum într'o zi bunica s'a hotărît să facă nişte hăinuţe pentru mine şi pentru fratele meu Alecse — din dimie de lână, ţesută de mama, zile şi nopţi de a rândul, după ce-i adusese tata lână din „ţară".

Numai ce-o văd pe bunica că ia valul de dimie subt braţ, ne ia de mânecă şi fuga cu noi la neica Aldea croitorul (care pe vremea aceia stătea în strada Horia din Satulungul de astăzi) să ne facă haine.

Ajunşi la casa meşterului, de amândouă părţile se schimbă câteva cuvinte de bun sosit şi bun venit şi numai ce-o aud pe bunica zicând:

— Aldeo zăucă, am venit cu copchii ăştia să le faci câte-un roc şi câte-o păreche pe nădrăgei; da' şti să hie oţâr mai mărişoare că băieţii creşte şi n'aşi vrea să le rămâie nyici!

— Le fac leică Anico — cum zici dumniata ca să hie ghine,

că doar asta nyie meseria şi pentru v'o doi creiţari dă ce să nu muncească omul cu dreptate, — spunea meşterul nostru, în timp ce avea toată grija să nu-i pice ţigara din gură, pe care o ţinea cu foc între bazele mari şi răsfrânte....

In ziua aceia când ne-am dus cu toţii la dânsul să ne facă hainele mai suspomenite, meşterul se înfrăţise puţin cu sângele lui Cristos şi deaceia era foarte voios. Dar pentru asta se ştia că de era voios lucra mult mai frumos ca în alte dăţi.

In sfârşit neica Aldea, după ce ne luase măsura trupească — înfipse o foarfecă mocănească în valul de dimie şi în câteva clipe croiala hainelor a fost gata. Ţinea bietul om seamă de dorinţele bunichii, să fie hainele puţin mai mărişoare „că băieţii creşte"!

Eu cu fratele Alecse numai puteam de bucurie pentrucă în câteva zile trebuia să avem haine noui. Nu mai vorbesc despre papuci (care erau tot noui) făcuţi de neica Pătru, tot după porunceala bunichii...

La proba hainelor nu ne-am mai dus. Nu era nevoie fiindcă hainele trebuiau să fie mai mărişoare. Şi într'o bună zi ne pomenim că vine meşterul la noi cu hainele gata. Bunica le-a luat în primire, le-a aşezat în ladă, i-a plătit meşterului şi de bucurie că a reuşit planul ei să-şi vadă nepoţeii îmbrăcaţi (ca boabele de mărgăritar) câteva picături de lacrimi a lăsat să izvorască din ochii adânci, adânci... *

Şi trecând vremea fără să ne întrebe pe noi, iată că vine şi ziua Invierii Domnului, când tot săracul se bucură cât de puţin de cele ce a lăsat Dumnezeu pe pământ şi mama în grabă ne găteşte — în cea dintâi zi a sfintelor Paşti — cu hainele cele noui şi ne trimite la biserică să ascultăm graiul Sfintei Evanghelii, cilită cu toată smerenia de răposatul părinte Victor Popea. Aci, pe cât erau hainele şi papucii de mari — pe micuţele noastre trupuri, pe atât ne săltau inimele de bucurie pentrucă a înviat Domnul din morţi şi bunătatea Lui ne-a adus haine noui şi ouă roşii, — vărsite curat — ca sângele care prin răstignire s'a vărsat întru iertarea păcatelor omeneşti... *

Şi până ce să vină vremea să creştem mari şi să purtăm hăinuţele zile dearândul (potrivite pe corpul nostru) taman bine se treceau şi ele cu purtarea, trebuind cu timpul să ni se facă altele.

Dar nimeni nu era mai fericit ca noi copii. De aceea nu pot uita că „am fost cândva copil" aşa încât de multeori mă întreb: unde eşti copilărie cu vraja ta minunată — să mă mai înfrupt odată din darul tău; din comoara visului de aur...

NICOLAÉ MOISIU, scriitor.

Noapte de vară.

de Nicolae Moisiu.

E noapte... Luna aprinde făclii,
Și-mi toarnă — în suflet — iubire...
Și nu știu: e vraje de basm sau e vis,
— Brodat cu argint de-amintire,

Că-mi tremură'n șoapte pe buze, un cânt,
O romanță, un imn de-adorare,
Pe care l'am scris pentru time doar, Thais,
In clipe de-adânca' nserare

Când nimeni n'aude cum macii și crinii
Își spune „bon soir" în decorul astral,
Și când nu mai lacul, din pleoapa-i albastră,
Clipește, rar, nopții de vară, vasal.

Târziu, când pe-alee castanii și teli
Visează fiimere'n tăcerea de noapte,
Inchid ochii, tandru, și-ascult... legănat,
De vraja'nserării și tremur de șoapte,

Imi pare că iar sunt copilu—alintat
De mâini de fecioară și buze de fragi.
Și-aș vrea doar o clipă, frumoaso, să-mi vii
S'aprinzi candelabru—amintirilor dragi,

Și-apoi, cu surâsul tău sincer și cast,
— Soare topind iceberguri de ghiață, —
Din viața mea de-azi, tu creează-mi un vis,
Din visul meu, Thais, creează-mi o... viață.

Eroii*)

nuvelă istorică de Victor Tudoran.

(urmare şi sfârşit.)

— Nu vom lupta Dumitre contra alor noştri. Nu, căci de cei care vin să ne desrobească, nu suntem vrednici nici să ne atingem măcar, dar unde mai pui să tragem în ei. Eu cred că ne-ar bate şi Dumnezeu de ne-ar vedea.

Inima lui Dumitru era plină de bucurie. Nu se îndoise nici un moment că Ion, nu ar accepta cu entuziasm hătărîrea lui. Dar acum când i-o spusese, când o auzise chiar din gura lui cu atâta hotărîre împărtăşită, se simţea în stare să se lupte cu tot regimentul. Rămase o clipă pe gânduri, apoi zise hotărît: Eu mă duc să-l rog pe comandant, să ne trimită pe alt front, numai să nu ne lase pe frontul românesc.

Bine, zise Ion, du-te şi să-ţi ajute Dumnezeu, dar ..... nu cred. Dumitru plecă şi după puţină căutare, dădu de comandant înconjurat de câţiva ofiţeri. Se prezentă milităreşte în limba germană, foarte politicos, îi explică dorinţa lor şi îl rugă să-i schimbe pe ori-care front ar voi, afară de frontul românesc.

Comandantul îl privi întâi cu oarecare curiozitate, apoi cu un necaz crescând până la culme, ordonă să vie şi Ion. Când veni şi acesta, comandantul se uită cu ură la el, dar se stăpâni şi voind a căpăta încrederea lor, le vorbi în româneşte:

— De ce nu vreţi să luptaţi pe frontul românesc?

Răspunse Dumitru cu vocea clară:

— Fiindcă nu putem să luptăm contra acelora care ne sunt fraţi; de aceea vă rugăm respectuos să ne trimiteţi pe alt front. Ne vom face datoria, aşa după cum ne-am făcut-o şi în Galiţia.

Ochii comandantului se opri pe decoraţia din pieptul lui. Ion. Îi cunoştea dealtfel şi el. Se purtase într'adevăr vitejeşte în Galiţia, dar îl întărîtă mult ceea ce spusese Dumitru, mai ales cuvântul „FRAŢI" şi răspunse cu o mânie crescândă:

— Dacă nu vreţi să mergeţi pe frontul de aici, să ştiţi că vă împuşc ca pe nişte ciori, valahi leneşi şi câini ce sunteţi, în timp ce biciuşca de călărie, din mâna stângă a comandantului tremura nervos.

— Nu putem să luptăm contra fraţilor, răspunse hotărît Ion.

— Dar de unde sunteţi fraţi cu ei nebunilor,? răcni comandantul, în timp ce biciuşca din mâna stângă izbi în plin faţa lui Ion,

*) Lucrare premiată la concursul literar din anul 1936, al cotidianului „*România Nouă*" din Cluj. Deoarece acţiunea ei se desfăşoară pe plaiurile noastre mocăneşti, am găsit de cuviinţă să o publicăm.

din care începu să curgă, pe obraji în jos, picături calde şi sfinte de rubin scump.

Din acel moment, se deschise o prăpastie adâncă între cele două tabere. Deoparte doi români, de cealaltă parte comandantul unui regiment. Aceiaşi mână care îl decorase, se întoarce acum spre a-l lovi. Totuşi în loc de a-l face să cedeze, mai rău îl îndirjì.

— Răspundeţi, răcni pentru a doua oară comandantul?

— Fiindcă suntem Români şi nu putem să ne omorîm fraţii, care vin să ne desrobească şi lupă pentru o Românie-Mare. Ne-ar pedepsi şi cel de sus, răspunse Ion, arătând spre cer.

— Bine câinilor, răspunse comandantul plin de mânie, veţi fi împuşcaţi. După aceasta, comandantul personal dădu ordin să se pregătească cele necesare pentru execuţie.

Li se indicară locurile de groapă, în timp ce li se aduse o casma şi un târnacop. Depuseră armele şi se apucară tăcuţi de săpat.

Săpând, Ion şi Dumitru nu se gândeau deloc la moarte. Le era absolut indiferent dacă acum sau mai târziu nu vor mai fi în viaţă. Gândul lor alunecă uşor, spre satul pitit în vârf de munte, spre şcoala lor mică, spre biserica cu cloponiţa veche şi spre cei dragi. Işi vedeau copiii, nevestele, părinţii. Ii îmbrăţişară în gând pe toţi şi tot în gând le dădură cea mai caldă sărutare, pe care o poate da un suflet de viteaz înainte de a muri.

Şi poate în acelaşi timp, copilaşii cu păr bălai, cu ochi albaştrii ca seninul cerului de vară, cu obrăjorii roşii ca cireşele şi vorbind peltic, se vor fi rugând pentru sănătatea lui tătucu.

Soarte tristă, pentruce desparţi atât de dureros, dragostea părintelui, de familie; dragostea copilaşilor, de tată; pentruce nu asculţi rugăciunile curate ca lacrima, ale copilaşilor cu păr bălai.

Săpătura înainta din ce în ce mai repede şi groapa se mărea uimitor, în timp ce de pe faţa lui Ion, picura sângele roşu ca macul, în groapa ce se deschidea, gură neagră şi caldă, care avea să-i înghită peste puţin. Partea feţii lui Ion, care fusese lovită, îi amorţise, aşa încât nu mai simţea nicio durere.

Tot regimentul îi înconjurase şi nepricepând rostul acestor săpături, se uita cu mirare la ei, mirare care creştea în acelaşi timp cu groapa. Pe feţele serioase, de oameni cari aveau să vadă frontul a doua zi, nu se putea citi decât curiozitatea omenească. Atmosfera devenise grea şi apăsătoare, ca un nour de ploae pe vârf de munte.

Ion şi Dumitru nici nu-i băgau în seamă. Săpau cu nădejde, iar pe faţa zâmbitoare nu li se putea observa nicio părere de rău şi nicio lacrimă nu li se iviră pe gene. Văzându-i, ai fi crezut că execută un simplu ordin.

Şi într'adevăr ei executau un ordin. Era poate cel din urmă ordin pe care îl mai executau. Şi totuşi nimeni dintre cei din jur, nu bănuia sfârşitul tragic ce avea să ne întâmple peste puţin.

Atitudinea celor doi camarazi mări şi mai mult curiozitatea.

Deodată soldaţii se dădură la o parte şi în acelaşi timp apare comandantul. Îi privi şi cu chipul încruntat le strigă:

— „Destul câinilor“ !

Un fior de groază încremeni inimile camarazilor şi prin şira spinării ceva rece li se strecură în corp. Soldaţii tresăriră, iar copacii goliţi de frunze, păreau steaguri negre întinse în semn de doliu. Poate, undeva departe, o cucuvae a spart tăcerea văilor şi în satul lor din ţara fagilor vreun dulău bătrân, va fi lătrat a coabe Toţi soldaţii ştiau acum că are să se întâmple ceva neobicinuit.

Cei doi lăsară uneltele şi după aceasta amândoi ocupară locurile dinaintea gropii, unde li se arătase şi cu feţele zâmbinde şi plini de hătărîre, luară poziţia de drepţi. Fiindcă timpul de plecare trecuse de mult, plutonul de execuţie îşi făcu apariţia şi ocupă poziţia în faţa celor doi.

Dumitru îşi făcu semnul crucii spunând în gând o rugăciune. Acelaşi lucru îl făcu şi Ion. Plutonul cu armele întinse aştepta ordinul.

Comandantul privindu-i cu ură, îi întreabă dacă mai au vreo dorinţă. Era totuşi şi aceasta un mare avantaj din partea comandantului cu suflet negru, cu inimă de fiară şi cu chip de om.

Dumitru răspunde cel dintâi:

— Da, mai avem o singură dorință, o dorință sfântă, isvorîtă din fundul sufletului, pe care cred că frații noștri o vor împlini.

Doresc ca bunul Dumnezeu să asculte glasul meu și să facă din toate provinciile locuite de români, o țară întinsă și tare, să facă o Românie-Mare.

Ion, entuziasmat de cuvintele lui Dumitru, repetă și el în gând, aprobând des din cap, cu fața zâmbitoare ca și cum nu ar fi știut nimic de situația lor. Apoi amândoi își făcură semnul crucii.

Intr'adevăr, gândul lor era limpede ca apa de izvor și cuprinși de frumusețea cuvintelor rostite, nu se mai gândeau decât la acea Românie, în care credeau, și care avea să se înfăptuiască în curând, trecând peste moartea lor și a altor sute de mii de eroi români.

La auzul acestor cuvinte, comandantul își mușcă buza de jos și strânse în mâna dreptă nervos biciușca de călărie. Dacă ar fi fost mai aproape de ei, ar fi lovit din nou și cu sete, peste fețele acestea de valahi, care acuma dovedeau atâta dragoste de neam și atâta putere de jertfă. Era convins că în momentul în care ar fi făcut un pas spre ei ca să lovească, s'ar fi prăbușit. Ca om, în fundul sufletului său îi admira. Nicio trăsătură de pe fața încruntată nu lăsa să se înțeleagă aceasta. In calitate de comandant, trebuia să pedepsească aspru. Ordinul de execuție nu-l dădu încă. Fierbând de mânie, comandantul parcă mai aștepta ceva.

Condamnații, după o mică pauză, cu fețele de granit și cu simțurile încordate, se priviră încă odată în ochi — era ultima lor privire — și apoi cu amândouă glasurile, ca la o comandă dată de cineva nevăzut, strigă de răsună plaiurile până departe:

— Trăiască România de mâine, trăiască România-Ma · · · ·

Cei doi nu mai putură termina, căci ordinul comandantului mai mult urlat, întrerupse ecoul:

„Feuer" !

Unsprezece pocnituri de pușcă, repetate de ecoul pădurilor de fag și brad și corpurile celor doi eroi, se clătinară în aer de câteva ori, în timp ce privirile căutau să ucidă pe comandat, pentru ca peste câteva clipe, să se rostogolească în aceiași groapă.

O mână de pământ aruncată în grabă de unii camarazii mai miloși și regimentul plecă ·

Era prima jertfă românească adusă pe altarul României Mari.

Astăzi, călătorul care trece neobservat, prin Satulungul-Săcelelor, are ocazie de a vedea, în curtea Bisericii-Noui în partea stângă a cimitirului, o troiță și un grilaj de fier, subt care dorm somnul de veci, cei doi eroi: Dumitru și Ion.

SĂCELELE PITOREŞTI. BACIU
Cabana de pe Piatra Mare.
— peisaj de iarnă. —

Iată că visul lui Ion s'a împlinit după moarte, fiind în apropierea acestei biserici mari şi frumoase. Ca semn de recunoştinţă, pe troiţa bătută de vânturi şi ploi, ca mărturie a vitejiei lor, stau scrise cu litere săpate în lemn, următoarele:

„In amintirea vitejilor ostaşi, căzuţi pe aceste locuri,
„pentru întregirea Neamului Românesc şi pentru preamărirea
„eroilor martiri, învăţători români bucovineni Dumitru şi

Troiţa Eroilor.

Satulung-Săcele.

„Ion, foşti în armata Austro-Ungară, executaţi în
„Octomvrie 1916, şi aruncaţi în groapa săpată de ei,
„neprimind să lupte împotriva fraţilor români."

— fine. —

Cronica Literară.

„Solitudini" *versuri de* **Dimitrie Danciu,** *Editura „Lanuri" Mediaş, Diecezana, Institut de Arte Grafice, Arad 1939. Preţul Lei 40.* — Volumul lui *Dimitrie Danciu,* pare un pom încărcat cu rod copt şi greu. In fiecare poemă a lui, se cuprinde gând de meşteşugar priceput în ale viersurilor, care a dăltuit minunat, împărecheri gândite adânc şi aproape toate originale. Versurile lui se pot împărţi în două: unele uşoare altele grele, serioase şi puternice chiar.

Dar să exemplificăm. Una de factură uşoară:

Gândul, fur plecat fiai-fiui,
N'am lăcate să-l încui
In cutii de lemn domnesc,
N'am puteri să-l ţintuesc

— Gând — pag 13 —

Iată alta de inspiraţie mai serioasă, chiar grea, dacă putem spune:

Pe-aceleaşi drumuri vin şi pleacă anii
Hoinari - în albă fluturare de batistă,
Şi ziua care-apune pare tot mai tristă,
Că n'a lăsat la nicio mânăstire danii.

— Aceleaşi drumuri — pag. 17 —

Poetul *Dimitrie Danciu* este totuşi la începutul unui drum pe care l-ar vrea, natural, cât mai original, dar pe care se pare că nu l-a găsit până acum. Este încă în dilemă. Din poezii individual publicate, nu puteam deduce asta dar acum când îl avem în faţă, între scoarţele unui volum, putem afirma cu toată tăria.

Nu ne îndoim că *Dimitrie Danciu* nu va reuşi, dar l-am vrea totuşi cât mai pur, pe un drum mai proaspăt şi mai îngust, decât pe unul vechi dar mai larg.

Pentru noi era foarte uşor să-l lăudăm fără nicio rezervă, dar dacă subliniem cele de mai sus, o facem în propriul lui interes. Iată, parcă îl surprindem ceva mai nou, în poezia *„In seri cu palidă lumină* din care reproducem strofa a doua:

Ce inimă, ca o zambilă,
Se va pleca, neştiutoare,
Pe cartea asta, prea umilă,
Invăluită în paloare?

Il avem aici sensibil, fin, nostalgic sau mai bine zis, sentimental. Deci un *Dimitrie Danciu,* nou, necunoscut din celelalte versuri. *Dimitrie Danciu* are talent şi deci credem în reuşita lui finală Migălos, muncitor şi plin de idealism, va reuşi într'o zi, deplin, impresionant, original şi poate preţuit la justa lui valoare. Cu *„Solitudini"*, poetul a făcut un prim pas sigur, necesar debutului, care îl va impune opiniei publice literare a ţării, căci pe bună dreptate merită, urmând ca în cel de al doilea volum, *Dimitrie Danciu,* să-şi arate toată puterea lui de creaţie originală.

Suntem siguri că nu ne înşelăm.

Vlad Şeitan.

„Din viaţa scriitorilor de **Lucian Costin,** *„Editura Noastră" Bucureşti. Preţul lei. 30.*— E mare pleiada tinerilor literaţi, atât de mare am putea spune, încât la fiecare răspântie, la fiecare colţ de stradă, se întâlneşte câte un poet sau câte un scriitor. Puţini dintre aceştia sunt adevăraţi poeţi, puţini au cu adevărat talent.

In lucrarea de faţă scriitorul bănăţean *Lucian Costin,* se ocupă de unele scăderi şi neajunsuri ale poeziei şi poeţilor actuali.

Mai întâi însă d-sa ne spicueşte câteva crâmpee din viaţa marilor scriitori *(Liviu Rebreanu, M. Sadoveanu, Oct. Goga, S. Fl. Marian),* dându-ne astfel posibilitate de a cunoaşte, într'o oarecare măsură, preocupările acestor oameni, pe care geniile lor — aceste scântei divine — îi poartă prin sfere aproape imperceptibile nouă celor laici.

Redă apoi într'o formă plăcută şi atrăgătoare, câteva impresii din partea de vest a ţării, impresii pe care şi le-a

format în urma călătoriilor făcute pe aceste meleaguri.

Se ocupă apoi de literatură şi literaţii actuali, de personalismul tot mai accentuat din zilele noastre. Mulţi dintre poeţii generaţiei noastre se impun marelui public prin persoană şi legăturilor lor de prietenie şi nicidecum prin talent — care mai totdeauna e inexistent — pe când adevăraţii poeţi „modeşti şi impersonali", sunt ignoraţi, sunt necunoscuţi. Nepregătirea şi neorientarea în arta poetică, spune dl. *Lucian Costin*, sunt scăderile cari se resimt în generaţia tânără de azi.

Pe aceşti *„netalentaţi"* — cum îi numeşte d-sa — îi biciueşte cu toată energia, având cuvinte de *„onoare cinste şi încurajare"* pentru excepţiile din generaţia tânără.

In încheere face câteva cercetări asupra folklorului bănăţean, ocupându-se de ghicitori, cântece şi strigături, dând şi câteva îndrumări asupra felului cum trebue cules acest tezaur al literaturii româneşti.

Gh. Păltănea.

„Convorbiri Literare" *Anul LXXII. Nrele 6-7-8-9. Iunie-Sept. 1939. Director* **I. E. Torouţiu.** *Preţul Lei 300.— Tip. „Bucovina" Bucureşti.* In vremurile aspre prin care trecem, când tunul bubuie în apusul îndepărtat iar acum mai în urmă şi în îngheţatul nord, al bătrânei Europe, faptele de cultură sunt demne de subliniat. Vorbim de faptele modeste, cari nu ies din comun. Dar sufletul nostru se umple de bucurie când evenimente uriaşe se produc în rândul celor cari ostenesc într'ale scrisului. Apariţia volumului din *„Convorbiri literare"* — în aproape 1000 pagini — în care se comemorează cel mai poet dintre toţi poeţii noştri, — *Mihai Eminescu* — este întradevăr cea mai frumoasă realizare în lumea culturală românească. Omul care a reuşit-o, este profesorul *Ilie E. Torouţiu*, actualul director al bătrânei reviste. Orice calificativ de laudă a acestei fapte, îl găsim prea modest, faţă de impresionant de măreaţa realizare a pasionatului de frumos, de sublim, de uimitor gust, care este scriitorul *I. E. Torouţiu.*

Personal, nu-l cunoaştem dar în momentul în care acest volum ne-a sosit la redacţie, sufletul s'a umplut de lacrimile bucuriei şi gata-gată să se reverse, s'a strâns într'o ciudată ură, contra lui însuşi, — a sufletului — pentru motivul că nu-l cunoaşte pe cel care l-a trimis, pentru a-i strânge voinicește mâna în semn de mulţumire. *Dl. Torouţiu* poate bănui ce bucurie mare ne-a produs volumul acesta, căci e o bucurie pe care o poate înţelege numai un iubitor de slovă îngrijit tipărită şi frumos aranjată.

Ce-am putea spune despre volum ? Nimic ! Am fi poate prea îndrăsneţi. Dar să lăsăm să vorbească numele colaboratorilor: *M. S. Regele Carol al II-lea, C. Rădulescu-Motru, N. Iorga, I. Petrovici, Ştefan Şoimescu, Leca Morariu, Principesa Bibescu, I. Găvănescul, C. Manolache, Gr. Trancu-Iaşi, Dr. C. Bacaloglu, Aron Cotruş, Radu Gyr, G. Murnu, Horia Teculescu, Teodor Al. Munteanu, Gh. Bogdan-Duică, Vasile I. Posteucă, etc.* Volumul mai cuprinde: *Eminescu în literatura italiană, polonă, bulgară, albaneză, greacă, jugoslavă; maghiară, slovacă, arabă, engleză, rusă, suedeză, cehă, americană, japoneză, evreească, germană, franceză, latină;* apoi: *Documente; Bibliografie;* pentru *streinătate; Ilustraţii şi Facsimile*, etc.

Toţi cei cari l-au iubit sau îl iubesc pe *Mihai Eminescu*, ar trebui să citească acest volum comemorativ, care este cu adevărat o contribuţie măreaţă asupra celui care a fost poetul sufletului nostru românesc de pretutindeni.

Se cuvine ca alături de dl. *I. E. Torouţiu* să însemnăm şi numele celor care îl secondează: *Alexandru Ionescu şi Teodor Al. Munteanu.*

Victor Ion Criiu.

Cronica Săceleană.

Școala Profesională de Ucenici din Cernatu.

de Preot Victor Marin.

VICTOR MARIN, preot

Fără îndoială că elementul românesc din Săcele se află la o răscruce. Mocanii boieri de odinioară, cari își trimiteau turmele numeroase pe tot întinsul Bărăganului și Crimeiei și chiar până prin Kaukaz, au dispărut. Negustorii renumiți săceleni s'au așezat în toate părțile țării. După reforma agrară, împrejurările de traiu din Săcele s'au schimbat fundamental. Săcelenii rămași la vatra strămoșească au trebuit să și îndrepte privirile spre ocupațiuni cu cari nu s'au îndeletnicit niciodată părinții lor.

Pe vremuri nu se pomenea ca Românii Săceleni să îmbrățișeze meseriile. In timpul din urmă Săcelenii au rupt cu tradiția. *„Meseria este plug de aur"* se aude rostindu-se des și la Săcele.

Școala profesională de ucenici din Cernatu este o dovadă că Săcelenii au început a îmbrățișa meseriile. Până mai anii trecuți, această școală, avea elevi aproape numai minoritari. Astăzi școala este populată de o mulțime de băieți români cari s'au îndreptat spre meserii. Mecanici, electricieni, croitori, zidari, tâmplari și ucenici ai altor meserii, primesc învățătură folositoare în această școală.

Școala de ucenici din Cernatu are astăzi 136 elevi, angajați pe timp de 3 ani. Școala funcționează în localul școalei primare de stat din Cernatu, proprietatea bisericii ort. rom. de aci.

Școala este condusă de *Sf. Sa Pr. Silvestru Garcea* ca prof. și adm. director apoi, prof. *I. Voicu, Balaban,* etc.

Patronii sunt obligați a trimite la școală pe ucenicii lor în fiecare seară unde primesc noțiuni de literatură română, istorie, geografie, legislație, educație religios-morală, tehnologie, desen, matematică, geometrie industrială, fizică, mecanică și contabilitate.

La această școală sunt concentrați toți ucenicii din cele 7 sate săcelene și chiar din alte localități, datorită fabricilor cari au luat ființă în jurul Brașovului, în apropierea Săcelelor, în timpul din urmă.

Bugetul școalei este destul de redus: 40.000.— Lei, sumă pro-

venită din taxele de înscriere ale elevilor. In schimbul taxei de înscriere, elevii primesc cărţi şi rechizitele şcolare de lipsă. Profesorii sunt salarizaţi de Ministerul Muncii. Primăriile comunelor săcelene deasemenea contribuiesc cu sume modeste pentru susţinerea şcoalei.

Şcoala profesională de ucenici din Cernatu, merită toată atenţiunea comunelor săcelene, deoarece într'un viitor apropiat această şcoală va avea de jucat un mare rol social, în lumea necăjită a meleagurilor mocăneşti.

— • ● • —

Editura „PLAIURI SĂCELENE" Satulung

a lansat în **Colecţia Stihuri:**

Spini în miniatură de **Nicolae G. Moisiu.**
epigrame, ed. II. — Preţul lei 15.—

a lansat în **Colecţia Istorică:**

Originea Ceangăilor din Săcelele Braşovului de **Aurel A. Mureşianu.**
studiu, — preţul lei 10.—

va lansa în 1940 **Colecţia Literară:**

Eroii (nuvelă istorică) de **Victor Tudoran.**

— — Săceleni, faceţi reclamă în revista voastră — —

Săceleni cumpăraţi numai dela **magazinul**

AUREL BARBU & IOAN CĂCIULĂ

Telefon 13.63. ◆ **BRAŞOV** ◆ **Telefon 13.63.**

Piaţa Libertăţii No. 17.

Magazin cu fierărie, articole technice şi de construcţie.
Fier, beton comercial, toate dimensiunile.
Tablă de fier neagră, galvanizată, alamă, etc.
Sârmă de fier neagră, galvanizată, alamă, etc.
Tablă aluminiu, vase smălţuite, cuie de toate felurile şi
■ toate articolele atingătoare acestei branşe, ■
◆ cu preţuri de concurenţă. ◆

Cronica Măruntă.

Oltenița, 14 Dec. 1939.

Iubite Domnule Tudoran,

Fiind și eu de origine din Satulung și poate rudă de aproape cu Dta., mă bucur mult, mă mândresc și te admir, când văd cu câtă competință, putere de muncă, credință, entuziasm și sacrificiu personal, redactezi și conduci revista *„noastră"* a Săcelenilor *„Plaiuri Săcelene,"* reînviind prin ea, trecutul celor șapte sate, plin de tradiții și obiceiuri frumoase ale strămoșilor noștri, dând în acelaș timp, urmașilor lor posibilitatea de-a crea și valorifica calitățile sufletești cu cari sunt înzestrați, desvoltând și radiind cultura românească pe tot cuprinsul țării, cel mai bun mijloc de progres, de unire și întărire a neamului nostru.

Imi place să cred că această revistă este așteptată și gustată cu nesațiu de toți Săcelenii conștienți, cari n'au uitat farmecul locurilor copilăriei lor și nu s'au rupt sufletește de satul natal ori pe cari meleaguri ar activa astăzi.

Trimit ceva din memoriile mele în legătură cu viața unor Săceleni, bunii și strămbunii noștri.

De nu va fi în cadrul revistei ori nu merită lumina tiparului, eu n'aș avea nici un motiv de supărare și nici de descurajare, ca să nu mai trimet în viitor și alte încercări, pentru revistă.

Imi permit să mai trimit, pentru biblioteca revistei, o carte a mea: *„Activitatea extrașcolară a învățătorilor"* care este o mică fereastră, prin care se vede starea școalei primare, a învățătorului și puțin a societății dela țară din România, de acum două decenii.

Urez revistei *„Plaiuri Săcelene"* viață lungă, fără sfârșit, devenind din lună'n lună, un far de lumină tot mai mare, să fie iubită, îmbrățișată și ajutată cu tot mai multă căldură de toți Săcelenii, pentru mândria lor, iar făuritorilor, colaboratorilor și conducătorilor acestei reviste le doresc hotărîrea fanatică de a continua pe aceeaș cale spinoasă, dar frumoasă, cu și mai mare entuziasm și credință pentru înălțarea neamului și a noastră, a Săcelenilor.

Te îmbrățișez cu drag.

N. Gh. Seitan,

fost deputat și primar al orașului Oltenița.

Ne sosesc mereu scrisori de încurajare, dela Săcelenii răspândiți pe plaiurile țării, scrisori cari ne aduc raze de mulțumire, printre potopul cuvintelor răutăcioase și printre norii de ură, cu care este privită munca noastră, de unii pretinși intelectuali ai satelor săcelene. Acești intelectuali, nu au

alt merit, decât acela de a stropi cu noroi faptele frumoase sau de a spune glume reuşite, grupurilor de gură cască, în jurul unui pahar cu vin. E şi acesta un merit, pe care nu noi îl vom contesta, dar acestor culturali le pretindem cel puţin obiectivitatea necesară în a recunoaşte măcar munca celor ce trudesc în aceste pagini. Dar noi mai ştim şi o zicătoare veche de tot: *„Omul neputincios vorbeşte de rău, pentru a nu i se vedea defectele"*.

Dacă paginile revistei ar fi mai numeroase, ne-am îngădui a publica mai des şi mai multe dintre scrisorile ce le primim. Dar cum spaţiul nostru este destul de mic, ne mulţumim a reda numai pe cele mai reprezentative. Astfel în numărul de faţă, în *cronica* aceasta publicăm scrisoarea primită dela *N Gfi. Şeitan* din Oltenita, deşi suntem convinşi că nu ne-a fost trimisă în acest scop. Pe această cale, îi comunicăm dlui. *N. Gfi. Şeitan*, că *memoriile* trimise vor vedea lumina tiparului, natural cu mici modificări şi îl rugăm totodată să ne mai trimită astfel de material, care azi nu este preţuit de cititori la justa lui valoare, dar mâine va fi singurul element, pe care s'ar putea baza întocmirea unei *monografii a sufletului săcelean.*

Il rugăm deci să nu se supere pentru publicarea scrisorii iar materialul trimis, va apare în cursul anului 1940.

M*onografia sufletului săcelean,* e planul unei lucrări de mari proporţii, care preocupă îndeaproape conducerea revistei noastre. Dat fiind că va avea de întâmpinat mari greutăţi şi timp îndelungat de cercetări, — cel puţin câţiva ani — iniţiatorii acestei lucrări, au hotărît ca echipe de câte 2-3 persoane, să se deplaseze — atunci când timpul le va permite — la diferite personalităţi săcelene, care ar urma să apară în această *monografie.* Ne-ar interesa în deosebi datele referitoare la istoricul familiei respective, legăturile de rudenie, situaţia actuală şi orice alte date sau fotografii în legătură cu trecutul nostru mocănesc.

Credem că familiile ce ne propunem a vizita în acest scop, vor înţelege rostul acestei *monografii* şi ne vor înlesni cercetările, spre a putea duce la bun sfârşit, gândul curat ce ne sălăşlueşte în suflet, întru realizarea acestei necesare opere de deosebit interes şi insemnătate săceleană.

In numărul trecut al revistei am subliniat gestul celor doi săceleni: *Ioan D. Gologan*, Ploeşti şi *Alexandru Stanciu*, Ianca-Brăila, cari ne-au trimis abonamentul *pe anul 1940* încă din luna August 1939.

De data aceasta avem de reţinut un nume de brav săcelean, al cărui gest — manifestat simplu — iese totuşi cu mult din comun. Ştim că nu ar fi vrut să facem caz de gestul său, dar frumuseţea lui, noblesa însăşi a faptei, ne

In anul **1940** va apare:

NINA

Un roman al tinereţii şi al

• dragostei •

obligă a-l face cunoscut tuturor celor cari citesc revista, dar mai ales celor *restanţi*, cari împiedecă bunul mers al ei.

Săceleanul în chestiune este *Inginerul Horia Munole*, actualmente în gara Valea Uzului Jud Bacău.

Ce-a făcut dânsul? A înţeles, după stilul şi aluziile făcute în revistă, că o ducem greu de tot cu încasările, mai ales acum în timpul concentrărilor *şi atunci a găsit de cuviinţă să ne trimită prin mandat poştal suma de Lei 500 — (cincisute) drept abonament de susţinere pe doi ani, adică pe 1940 şi 1941.* Ei bine, credem pe bună dreptate, că suntem prima revistă din ţară ce are mândria să aibă asemenea abonaţi, cari încrezători în steaua *„Plaiurilor Săcelene"*, să trimită înainte abonamentul pe doi ani.

Ca să putem aprecia şi mai just va-

loarea gestului *Inginerului Horia Manole,* amintim că la data de 30 Septemvrie a. c. — dată când am încheiat ultimul bilanț al revistei — aveam efectiv *pierdere suma de Lei 9 489.—*, care desigur s'a mărit întrelimp, prin apariția numerilor 8—9 și 10.

Toți cei cari se îndoiesc de spusele noastre au libertatea de a ne cere oricând registrele, pentru a se convinge. *Nu avem de ascuns nimic și nimănui.*

Față de sacrificiile pe care le facem, avem dreptul să sperăm că gestul *Ing. Horia Manole,* va mai găsi imitatori, al căror ajutor ne va fi bine venit, acum, când greul ne apasă mai obositor pe umeri. Toți cei cari ne vor trimite abonamente de sprijin anticipat, vor figura permanent în revistă, pentru ca mulțimea cititorilor să-i cunoască și să-i stimeze mai mult.

Gestul acesta de a-i trece pe *răboj ul sprijinitorilor revistei* îl luăm din proprie inițiativă și fără vreo presiune din afară.

Dar totodată vom lua obiceiul de a scoate din anonimatul Săcelenilor sau cititorilor noștri, pe unii dintre cei cari trec de personalități culturale sau sunt stimați de Săceleni, fiind în diferite funcții oficiale sau semioficiale.

De data aceasta e vorba de *Dl. Aurel Jantea,* căp. în rez. și primar al comunei Turcheș, care, începând cu toamna anului acesta, refuză regulat revista. Nu am avea nimic de obiectat, mai ales că dânsul primind revista dela numărul 1 din 1938, a achitat abonamentul pe acel an, așa cum reese din registru. Ar mai fi pe 1939, dar asta nu e prea mare pagubă pentru noi, deci nu facem caz. Faptul este mai trist din alt punct de vedere și anume: In calitate de primar al unei comune săcelene, are *obligația morală* să sprijine această publicație, care, — orice s'ar spune, — a scris destul și despre comuna Turcheș, mai ales că dânsul este și de origine săceleană. Ni s'ar putea obiecta că nu simte poate săcelenește ? Nimic de zis, dar totuși, după câte știm, la numirea sa ca primar, s'a avut în vedere și faptul că e săcelean. Deci putea să ne sprijine cel puțin numai din acest motiv. Credem că 100.— lei anual, nu joacă prea mare rol, mai ales că publicația noastră face legătura spirituală între aceste sate săcelene.

Dar dl. *Aurel Jantea,* în calitate de primar, a aprobat anul trecut, publicarea unor pagini de reclamă *referitoare la stațiunea climaterică Turcheș,* — așa după cum au făcut și celelalte comune săcelene — reclamă cu clișee, care a apărut în *numerile*: 5, 6, 7-8 din 1938 și al cărei cost vreo 1.500 lei, — nu ne-a fost achitat până în prezent, deși de nenumărate ori am intervenit personal și în scris.

Este mai mult decât sigur că efectul acestei reclame a fost mulțumitor, dar nu înțelegem de ce, după atâta muncă cu întocmirea ei, să avem de suportat tot noi spesele de tipar și difuzare.

In consecință cerem Preturii Săcele și chiar Prefecturii Brașov, să intervină a ni se achita suma ce ni se cuvine pentru lucrul făcut și publicat.

Cunoscând dragostea de cultură și adânca înțelegere a dlui. colonel *Const. Burbea,* prefectul județului și sufletul ce-l pune în toate acțiunile săcelene dl. maior *Al. Vasilescu,* pretorul plășii, revista noastră are nădejdea să intre cât de curând în posesia sumei ce i se cuvine.

Așa-i iubiți Săceleni, că gestul *Ing Horia Manole,* apare sublim față de atitudinea Dlui *Aurel Jantea,* primarul comunei Turcheș ?

Deseori se întâmplă ca porțiunea șoselei dela Biserica-Nouă până la școala primară nr. 3. să rămână complect în întuneric, în timp ce pe alte străzi laterale, lumina electrică arde din belșug. Interesându-ne, am aflat că ar fi vorba de ceasurile, cari în mod automat aprind becurile pe porțiuni limitate de străzi, și cari ceasuri nu ar fi tocmai bune. Nici nu se poate explica altfel,

deoarece în serile când nu e lumină pe porţiunea arătată, atunci becurile ard ziua. Credem necesar a ruga pe dl. *Ing. Iordan Teodosiu* să ia măsurile trebuitoare, pentru a se înlocui ceasul stricat cu un altul nou, sau a se muta pe o stradă, unde circulaţia este mai puţin intensă ca pe şoseaua principală.

Nu ştim dacă cele scrise vor ajunge cândva în mâna Dlui. Ing. *Iordan Teodosiu* — deşi o dorim sincer, de ce n'am spune-o — dar cum dânsul nu mai este abonatul nostru începând cu anul 1938, nu credem că va putea lua la cunoştinţă cele arătate, referitor la lumina electrică din partea de sus a a satului. De ce nu mai este abonat al nostru? Vă spunem sincer, dragi cititori, că nu ştim cu singuranţă lucrul acesta. Ar putea fi totuşi o cauză, natural, noi numai o bănuim, deci nu suntem siguri

In numărul 11—12 din anul 1936 al revistei noastre, într'un articol intitulat *„Ce trebuie să facem pentru Săcele"*, distinsul nostru colaborator, Dl. prof. *Victor Jinga*, fost ministru la Cooperaţie, scria:

„Avem societatea de producere a curentului electric „Tărlungul" Este o ruşine, da, repet, o ruşine că la această întreprindere cu capital exclusiv românesc, se plătesc lefuri mari, de 20 ani, la Unguri, pe când băeţii noştri şomează"

Mai departe, spre încheiere, continua: *„Aşteptăm din partea conducerii acestei întreprinderi să înţeleagă această exigenţă elementară, cât mai curând, în timp util".*

Nu ştim care a fost efectul articolului, în ce priveşte înlocuirea funcţionarilor, dar tare ne e frică, — mărturisim — că nu a avut nicio urmare, afară poate de refuzul revistei noastre, *adică de pierderea unui abonat...* Şi cu toate acestea, *„Plaiurile Săcelene"* tot nu au murit, aşa după cum credem că nu vor muri nici dacă *Dl Aurel Jantea*, nu va mai vrea să fie abonatul nostru. Totuşi e ruşinos pentru un conducător de întreprindere electrică ca şi pentru un primar al unei comune săcelene, *să nu poată abona o revistă obiectivă, locală şi tânără*, care a reuşit să obţină — *fără să ceară nimănui* — unanime aprecieri şi sincere încurajări din partea tuturor cunoscătorilor şi iubitorilor de frumos, de cultură şi de luptă naţională românească.

Colaboratorul nostru *Dimitrie Danciu* a scos de curând o carte de poeme intitulată *„Solitudini"* E prima carte a făuritorului de viers, e deci şi prima încercare de sbor singular, în lumea literelor româneşti Noi care l-am apreciat de mult, simţim o bucurie sinceră, în momentul acesta când îi anunţăm volumul Să fie numai din pricina prieteniei? Nu! Noi credem în reuşita volumului lui şi de aceea ne bucurăm.

L*ibertatea*, este una din puţinele publicaţiuni, cari desbat probleme de actualitate în toate domeniile: economice, politice, sociale, şi culturale Fondatorul ei, Dl. Ing *I. P. Gigurtu* secondat de dl. prof univ. *G. Strat*, a reuşit să ne înfăţişeze, bilunar, o publicaţie de ţinută occidentală Din No. 23, reţinem articolul Dlui. *Ing. M. N. Constantinescu* intitulat: „Importanţa petrolului în războiul actual" şi al dlui. *George Strat*, „Regele Carol I"

M*ihail Lungianu*, scriitor şi colaborator al nostru, a dat publicităţii, pentru tineret şi pentru oameni maturi, un volum de minunate legende. *„A tot puternicul pe lume"* în editura *Universul*, costând Lei 40 — Nu ne îndoim de succesul colaboratorului nostru, deoarece este un adânc cunoscător al sufletului poporului român, fiind de 3 ori premiat de Academia Română, pentru alte lucrări publicate.

Revistele provinciale rare ori au găsit înţelegere în rândul marilor cotidiane ale Capitalei sau ale ţării. Deaceea ne bucurăm întotdeauna când găsim inimi înţelegătoare în rândul confraţilor dela cotidianele ţării, cari din propriu imbold cultural, apleacă atenţi ochii

asupra muncii noastre, atât de trudite şi totuşi atât de curate.

Iată de ce ţinem a aminti aici, drept semn de recunoştinţă, numele unora dintre acestea. Astfel avem ziarele „*România*", „*Curentul*", şi „*Porunca Vremii*" din Capitală, iar din provincie: „*Tribuna*" dela Cluj şi „*Acţiunea*" din Galaţi.

Tuturor celor cari găsesc de bine a se ocupa obiectiv de munca celor din provincie, le mulţumim pe această cale, acum la încheierea încă a unui an de existenţă.

Gruparea literară „*Drum*" a tinerilor scriitori teleormăneni din Roşiorii-de-Vede, se dovedeşte a fi foarte activă. In *colecţia* cu acelaşi nume, va apare volumul de epigrame „*Furcile Caudine*" datorit lui Ion Pena. După primirea volumului vom reveni, aşa după cum ne este în intenţie a vorbi în curând şi despre volumul dlui F. Creţeanu „*Cântec întrerupt*". Deocamdată anunţăm doar apariţia lor.

De câte ori cititorii au ceva de spus, ne scriu. Şi bine fac. Numai astfel avem ocazia a le cunoaşte părerea şi preferinţele. Dar nu am luat niciodată măsuri de îndreptare — atunci când a fost cazul — subt avalanşa ameninţărilor, chiar dacă am fost ameninţaţi că pierdem pe cutare sau cutare abonat. Dacă punctul nostru de vedere a fost just, apoi am rămas partizanii lui; dacă nu, am fost cei dintâi care l-am modificat.

In ce priveşte chestiunea despre care ne scrie prietenul din Câmpina — ni se pare suntem *oarecum* de acord. Faptul că a apărut, se datoreşte situaţiei critice în care ne aflam, căci neavând disponibil momentan, nu am putut face altă fotografie şi cum revista nu putea să aştepte, a trebuit să reproducem una mai veche. Dar dacă am făcut-o nu ne-am gândit să jignim pe nimeni, deşi se vorbeşte foarte mult în lume. Lumea, această masă foarte curioasă şi a-toate-ştiutoare, se dovedeşte de cele mai multe ori foarte puţin informată. Nu vrem să spunem *că nu aţi avea dreptate* — putem totuşi să afirmăm că *personal* nu suntem convinşi de spusele lumii. In această privinţă, vă recomandăm de pe acum, să citiţi romanul „*Nina*", care va apare probabil în primăvara lui 1940., unde, veţi găsi un caz la fel. Toată lumea are o părere şi realitatea este cu totul alta Nu vrem a fi interpretată de reclamă notiţa noastră, dar voim totuşi a vă convinge că *nu totdeauna ce se spune în lume, e curatul adevăr.*

Iar acum, când prin zăpezile nordului european, bubuie tunul, la fel ca pe frontul apusean, să ne rugăm mai vârtos lui Dumnezeu, să ne scape de asprimea şi nenorocirea războiului, — acest mare distrugător al omenirii, — lăsându-ne liniştiţi să ne vedem de necazuri.

Odată cu creştinescul „*Sărbători fericite*", vă urăm, ca în curând:

S'auzim de pace.

Victor Tudoran.

Acţiunea romanului
NINA
se desfăşoară în trei provincii:
Dobrogea, Ardeal şi Oltenia.

Săceleni! păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.

— 25. XII. 1939. — 1500 ex. —

Abonații noștri *)

au plătit între 1 Noemv. ~ 15 Dec. 1939.

	Au achitat abonamentul pe anul:				
	1936	1937	1938	1939	1940
Ioan Ionică, inginer. Brașov	100	100	100	—	—
Traian Butu, notar, Satulung			100	100	—
Nicolae Gatoff, fabricant, Turcheș-Brașov			100	100	—
Gheorghe Bronea, propr. Baciu Brașov			100	—	—
Radu Bărbuc, propr. București			100	100	—
Vasile Ionescu, cont. autorizat. Brașov			100	100	—
Alexandru Ovesea, comerc. București				100	—
Gh. T. Kirileanu, Piatra-Neamț				100	—
Nicolae Sperchez, înv. Satulung, (Brașov)				100	—
Gh. Petala, Prim-pretor Brașov				150	—
Ștefan Cornățeanu, moșier. Negru-Vodă Constanța				200	—
Camera de Industrie și Comerț. Cluj				600	—
Horia Manole, ing. Dărmănești, Gara Valea-Uzului-Bacău				—	250

Abonamente populare.

Radu Băzărea, propr. Satulung.

*) Abonații sunt trecuți în ordinea în care au plătit abonamentul. Le mulțumim și pe această cale. Sprijinul acordat ne arată încăodată necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum al Săcelelor de mâine.

PRIMUL RESTAURANT
și
SALON
de
SPECTACOLE
IULIU SZABO
LA SOARE
SATULUNG
No. 48
Jud. Brașov.
ARANJEAZĂ:
nunți, baluri, banchete, petreceri familiare etc.
cu prețuri foarte populare.
SERVICIU PROMPT. VINURI ALESE.
BUCĂTĂRIE de PRIMUL RANG.

Plaiuri Săcelene

— revistă de atitudini şi probleme săcelene. —

DIRECTOR:

VICTOR TUDORAN.

Revistă fondată în anul 1934 • Cont la C. E. C. No. 25.187.

• Apare odată pe lună. •

Tabla de materie.

Anul VI.

Nr. 1 — 12.

Ianuarie — Decemvrie

• 1939 •

— Anul şase de existenţă. —

— ◎ —

Valeriu Calciu. C.

Iosif-Anghel . . . . . n. 8-9 p. 109.

Dimitrie Danciu. D.

Toamnă (versuri) . . . . . n. 8-9 p. 107

Plecare (versuri) . . . . . „ 11-12 „ 159.

Vasile Dima.

In memoriam Reginae Maria (versuri) . . . n. 6-7 p. 77.

Gheorghe Dragoş.

Pentru viitorul mai bun al Săcelelor . . . n. 1-2 „ 4.

Mihail Eminescu. E.

Doină (versuri) . . . . . n. 6-7 „ 78.

Silvestru Garcea G.

Praznicul Naşterii Domnului . . . . n. 11-12 „ 155.

Maria Giuglea

Chipuri de femei săcelene . . . . . n. 3 „ 29.

Ion G V. Gologan.

Zece luni de gospodărie comunală . . . . n. 1-2 „ 7.

V. Hondrilă H.

Semn de carte (versuri) . . . . . n. 10. „ 133.

Gh. Hudea.

Cerşetorul (versuri) . . . . . n. 6-7 „ 81.

Mihail Lungianu. L.

Cântec de jale (versuri) . . . . . n. 11-12 „ 157.

Nicolae Moisiu. M.

Madrigal (versuri) . . . . . n. 1-2 „ 6.

Noapte de vară (versuri) . . . . . n. 11-12 „ 163.

George Moroianu.
Industria casnică din Săcele . . . . . n. 8-9 „ 103.
N. Moroianu.
Iar eu... n'oiu şti... nici când (versuri) . . . n. 3 „ 31.
Din carnetul zilei (versuri) . . . . . n. 10 „ 133.
Nicolae Pană P.
Folklor săcelean (cântecul miresei) . . . . n. 1-2 „ 11.
„ „ (strigături) . . . . . „ „ „ „
Ion Păltănea.
Cronica mărunţă - din lună în lună . . . n 1-2 p. 19.
„ „ „ „ „ „ . . . . „ 3 „ 39.
† Dr. Nicolae Popea (reportaj) . . . . „ 4-5 „ 54.
Cronica mărunţă — din lună în lună . . . „ 4-5 „ 65.
Cursuri de cooperaţie la Săcele . . . . „ 6-7 „ 82.
Mitică Petcu.
Gânduri prilejuite de comemorarea
a 50 ani dela moartea lui Eminescu . . . „ 6-7 p. 75.
Cezar Petrescu.
Din obârşia ţărănească a Ardealului . . . „ 10 p. 131.
Vasile G Sasu. S.
Fratelui meu Matei, prizonier în Siberia (versuri) . . „ 1-2 „ 6.
I. U. Soricu.
La moartea lui Nicu Popea . . . . . „ 4-5 „ 50.
Mircea Suciu-Sibianu.
Leacul nervozismului . . . . . „ 11-12 „ 158.
Ion Sulu
Plosca . . . . . „ 1-2 „ 9.
Am fost cândva copil . . . . . „ 11-12 „ 161.
Gheorghe Şerbu.
Urme mocăneşti la Schitul Lespezi . . . . „ 10 „ 134.
Victor Tudoran T.
Eroii (nuvelă istorică) I. . . . . „ 1-2 „ 12.
Dinamica Săcelelor . . . . . „ 3 „ 27.
Eroii (nuvelă istorică) II. . . . . „ 3 „ 34.
Balada morţii (versuri) . . . . . „ 4-5 „ 53.
Preotul Kiss Béla din Cernatu . . . . „ 6-7 „ 79.
Eroii (nuvelă istorică) III. . . . . „ 6-7 „ 85.
Clopot de cloaie (versuri) . . . . . „ 8-9 „ 108.
Eroii (nuvelă istorică) IV. . . . . „ 8-9 „ 111.
„ „ „ V. . . . . „ 10 „ 136.
Cronica mărunţă - din lună în lună . . . n. 10 p. 143.
Sonetul dragostei (versuri) . . . . „ 11-12 „ 159.
Eroii (nuvelă istorică) VI. . . . . „ 11-12 „ 164.
Cronica mărunţă — din lună în lună . . . „ „ „ 173.
Victor Tudoran şi Ion Păltănea.
Cronica mărunţă - din lună în lună . . . „ 6-7 „ 91.
„ „ „ „ „ „ . . . . „ 8-9 „ 119.
E. Ar. Zaharia Z.
Cântecele primăverii (versuri) . . . . „ 6-7 „ 81.
Plaiuri Săcelene
Anul VI. (v. t.) . . . . . „ 1-2 „ 3.
Inchinare (i p. şi v. t.) . . . . . „ 3 „ 49.
† Armand Călinescu (v. t.) . . . . . „ 6-7 „ 74.

Cronica Literară.

Nr. 1-2. *Scurt popas în Japonia* de Voicu Niţescu (victor tudoran), *Mensa Academica* roman de Traian Cantemir (gh. păltănea), *Cartea dorurilor mele* poezii de Petru Stati. (victor ion critu), *Teatru* de D. T. Faur (miţa codreanu). **nr. 3.** *Cum am cucerit viaţa* de Petre Georgescu — Delatras (victor tudoran), *Evenimentele economice ale anului 1937* de Dr. N. G. V. Gologan (ion păltănea) **nr. 4-5.** *Cine este Theodor Martas ?* de Andrei Ioan (vlad şeitan), *Din trecutul Românilor Timişoreni* de Aurel Cosma (ion păltănea), *Societatea pentru cultura şi literatura română în Bucovina* (gh. păltănea) **nr. 6-7.** *Studii şi documente literare* vol. VI. *„Junimea"* de I. E. Torouţiu (gh. păltănea), *Legea Munţilor* de Corneliu Axente (vlad şeitan). **nr. 8-9.** *Jocul Cuvintelor* de Matei Alexandrescu (nicolae moisiu), *Invinşii* de Mircea Alexiu (gh. păltănea), *Elegii uitate* de Teofil Scutaru (victor ion critu), *Studii şi documente literare* de I. E. Torouţiu (victor tudoran). **nr. 10.** *Gândirea* a. XIII. n. 9. noemvrie 1939 (maria mugur), *Săbii şi epave* versuri de V. Hondrilă (victor tudoran), *Gânduri* de A. N. Ivanov (victor ion critu). **nr. 11-12** *Solitudini* versuri de Dimitrie Danciu (vlad şeitan), *Din viaţa scriitorilor* de Lucian Costin (gh. păltănea), *Convorbiri literare* a. LXXII. nrele. 6-7-8-9. Iunie-Sept. 1939. (victor ion critu).

Cronica Măruntă.

Nr. 1—2: *Balul Plăcintelor* Balamuc Săcelean, reportaj (ion păltănea). **Nr. 3:** Dr. N. Popea, Ştiri Săcelene (ion păltănea); **Nr. 4—5:** Căminele Culturale Săcelene, Ziua Restauraţiei, Ridicarea pavilionului la sc. Nr. 4, Serbarea dela grădina de copii Nr. 3 (ion păltănea) **Nr. 6—7:** Despre cronica măruntă, Epigrame mărunte (victor tudoran); Iluminarea electrică o parcului Satulung, Sintilia, Serbarea din poiana Nicoleanu (ion păltănea); Ceva gramatică românească, Expoziţia şcoalei profesionale Satulung, Industria Săceleană, Fabrica de caşcaval, Iazzul „Săceleană", Modernizarea şoselei, „Tara Nouă", Dl Victor Iinga, Ştefan Peneş; Radiofonia românească, Muzeul „Andrei Mureşeanu", Muzeul Săcelelor, † Elena Niţescu, † Coriolan Brediceanu, † Gheorghe Median, Preot Gh. Şerbu, I. G. Munteanu, „Dobrogea Iună", Mocanii în Dobrogea, „Insemnări Ieşene", (victor tudoran) **Nr. 8—9** scrisoare şi epigramă (ion păltănea) Răspuns, Serbările ostaşilor concentraţi, Monahia Vasilica Barbu, Cercurile religioase ale preoţilor din Săcele, „Acţiunea Literară', „Gând Românesc", „Lanuri", „Gândirea", † „Observatorul social-economic", Piaţa, târgul săptămânal şi trotuarul Satulungului, „Gazeta Transilvaniei" † Victor Braniştе † Ovid Densuşianu, Acţiunea „Astrei" Braşov (victor tudoran) **Nr. 10:** Maria Mugur, Abonamente anticipate, Despre cei restanţi, Contribuţii săcelene Păreri răspicate, Toba Satulungului, Cantina şcolară Turcheş, „Dobrogea Iună-literară", „Innoirea", „Isvoraşul" — 20 ani de activitate folkloristică. — (victor tudoran). **Nr. 11-12.** *Iubite Domnule Tudoran,* scrisoare de N. Gh. Şeitan, Pentru bârfitori, Răspuns lui N. Gh. Şeitan, Monografia sufletului săcelean, Inginerul Horia Manole, Răbojul sprijinitorilor revistei, Dl. Aurel Jantea, Lumina electrică, Dl. Ing. Iordan Teodosiu, Dimitrie Danciu, Libertatea, Mihail Lungianu, Incurajarea provinciei, Gruparea „Drum", Răspuns unuia din Câmpina. (victor tudoran).

Cronica Săceleană.

Nr. 1-2. *Dr. Victor Jinga* (Redacţia v. t.), *Un Jubileu* de Valeriu Calciu. Ecouri literare, economice, sociale. **nr. 3.** *Dr. George Moroianu* (Redacţia v. t). *Curier săcelean* (p. s) **nr. 4-5.** *Inginer Radu Bratosin* de Victor Tudoran. *Preotul Toma Giurgiu* (asistent. z. p.). **nr. 6-7.** *Demnitate mocănească* de preot Gh. Şerbu. **nr. 8-9.** *Măria Sa Mihai,* de Vlad Şeitan, *Mişcarea literară contimporană din Ar-*

deal (Redacţia v. t.) **nr. 10,** *Mocanii, păstrători cumînţi de datini* de Vlad Şeitan **nr. 11-12.** *Şcoala profesională de ucenici din Cernatu* de preot Victor Marin.

Note literare.

Nr. 1-2: *Convorbiri Literare, Gândirea, Gând Românesc, Satul şi Şcoala,* (v. i. c.) **Nr. 4-5:** *Gândirea, Convorbiri Literare, Luceafărul, Meşterul Manole, Preocupări Literare, Cuget Moldovenesc, Gând Românesc,* (v. t.)

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

Am reprodus recenzii despre revistă: **In Nr. 1-2** din *„Mugurul"*, Bucureşti; *„Tribuna"* Cluj. **In Nr. 3** din: *Satul şi Şcoala,* Cluj (C. I.): *Tinereţea,* Bucureşti (I. H.) **In Nr. 4-5** din: *România Eroică,* Cluj, *Sănătatea,* Bucureşti, *Condeiul,* Craiova (Vulcan); *Luceafărul,* Timişoara, (Nic. Ivan); *Tribuna Noastră,* Cluj: **In Nr. 6-7** din: *Mugurul,* Bucureşti (Florian Nicolau) **In Nr. 8-9** din: *Litera* Arad; *Tinerimea. Română, Românizarea şi Sănătatea,* Bucureşti. **In Nr. 10** din: *Tribuna,* Cluj; *Curentul,* Bucureşti, *Acţiunea Literară,* Buzău, *Acţiunea,* Galaţi. **In Nr. 11-12** din *România,* Bucureşti; *Tribuna,* Cluj.

Ştiri săcelene din toată ţara.

Ştiri săcelene din toată ţara (redacţia v. t.) . .	nr. 3	pag.	39.
Din Turcheş (ion perşinariu)	„ „	„	39.
Din Purcăreni (ion vâju)	„ „	„	40.
Din Galaţi (corespondent. i. g. m.)	„ „	„	42.
Din Turcheş (ion perşinariu)	„ 4-5	„	66.
Din Purcăreni (ion vâju)	„ „	„	68.

Rubrici diverse.

Abonaţii noştri; Am primit la redacţie; Curier Săcelean; Reviste, ziare, cotidiane, streine;

Răbojul sprijinitorilor revistei.

Abonament de sprijin anticipat pe anul **1941.**

1. Horia Manole, ing. Valea-Uzului Bacău. Lei 250.—

VICTOR I. GHIA

— încălţăminte fină —

Bucureşti

STR. FRANKLIN No. 8. (vis-à-vis de Ateneul Român).

SALONUL DE COAFURĂ

IOAN BALAZS

CERNATU - Jud. BRAŞOV.

Se execută ondulaţiuni permanente cu electricitate şi cu aburi.
Mai execută şi vopsiri de păr cu garanţie şi responsabilitate.
Se gătesc mirese. — Preţuri reduse.

Săceleni cumpărați numai dela **magazinul**

La „Câinele Negru"

IOAN OVESEA

STR. HIRSCHER No. 2. BRAȘOV

TELEFON: 19.66

Mare asortiment de Coloniale și Delicatese

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Serviciu prompt ◆ Mărfuri proaspete

Prețuri foarte convenabile.

VIZITAȚI **RESTAURANTUL** GĂRII

„DOMNIȚA ELENA"

TIMIȘOARA

proprietar și conducător săceleanul

— MANOLE CIUPALĂ —

Telefon: 11.20

Bucătărie română și germană.

SERVICIU PROMPT ◆ TELEFON 1120.

◆ VINURI NOUI și VECHI DIN TOATE PODGORIILE ȚĂRII. ◆

TOATĂ LUMEA CUMPĂRĂ NUMAI DELA

■ MAGAZINUL ■

La „PUIUL de AUR"

IOAN PROSAN

x ■ Str. I. G. DUCA No. 25. ■ x

Tel.: 34.04. — **BRAȘOV** — Tel.: 34.04.

Coloniale și Delicatese

de primul rang.

Calitatea mărfurilor noastre este neîntrecută.

Serviciu prompt ◆ Mărfuri proaspete.

Prețuri de concurență.

De câte ori veniți la BRAȘOV vizitați numai

RESTAURANTUL ROMÂNESC „ȘTEFAN cel MARE"

„LA GOGU"

sub conducerea săceleanului:

GOGU MOSLOC

Strada Regina Maria No. 67. Telefon 22 86.

Mâncări calde și reci. || Serviciu prompt. || Prețuri convenabile.

Vinuri noi și vechi de: Dealul Mare, Odobești, Drăgășani, Valea Călugărească. Țuică de Văleni.

Achitându-vă abonamentul din timp, ne dați posibilitatea de a apare regulat, cu colaborări alese și în condițiuni technice superioare.

VIZITAȚI

Bodega

LA CIOC

PROPRIETAR:

IOAN CIOC

BUCUREȘTI

B.-dul Ștefan cel Mare

— No. 48. —

BERĂRIA

— și —

Restaurantul:

VIN și BERE

— RECE —

BUCĂTĂRIE ROMÂNEASCĂ

— • —

Serviciu prompt.

— • —

— PREȚURI —

convenabile.

Fabrica de Filatură

tricotaje, postavuri şi vopsitorie
de lână pură

IULIU ANTONI

Str. Regele Ferdinand No. 85.

Satulung ~ Jud. Braşov.

Produce la comandă:
tot felul de tort din lână ţigaie pură.
Marca „I. A. S.".

tricotaje, jerseuri, svetere, jambiere, ciorapi, mănuşi, etc.

Postavuri din lână pură:
ţesut casnic „Gen Homespun".
Vopseşte tot felul de material din lână curată.

Teasc special cu abur pentru postavuri mai fine.
Vânzarea se face exclusiv numai la fabrica din

Satulung.
Str. Regele Ferdinand No. 85.

Comenzile adresate prin poştă se execută rapid.

VIZITAŢI COFETĂRIA

ZÖLDI

CERNATU - Jud. BRAŞOV.

Zilnic se găsesc prăjituri proaspete.
Bine asortată cu bomboane, pişcoturi şi fursecuri alese.
Serviciu prompt. Preţuri reduse.

BRUTĂRIA SISTEMATICĂ cu ELECTRICĂ şi cu ABURI

• IOAN SZŐTS •

— CERNATU — JUD. BRAŞOV —

VĂ OFERĂ **PÂINEA** CEA mai **curată,** igienică.

PRODUCE: şi **gustoasă** din — **SĂCELE.** — **DE VÂNZARE:**

cornuri,
pesmeţi,
jimble şi franzele.

la toate
prăvăliile
din Săcele, Dârste şi Braşov

Pâinea Szőts

e fabricată numai din făină fină
şi din grâne alese.

Duşumele nutfeder sau simplu gheluite, molift, fag aburit pentru tâmplărie, scânduri fălţuite, stâlpi de porţi, ţigle, găsiţi întotdeauna convenabil numai la:

Aurel Puiu & Comp.

Braşov

TELEFON
21.07. 26.01

◆ **Str. Iuliu Maniu No. 67.** ◆

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

— *Cotidianul* **„România"** *Bucureşti* — Anul II. — 25 Noem. 1939.

● Director: Cezar Petrescu. ●

Despre „Plaiuri Săcelene" publicaţia care apare la Satulung — Săcele, Jud. Braşov, avem de spus numai cuvinte bune. Este o revistă serioasă, redactată de un mănuchi de tineri bine pregătiţi. Atât poezia cât şi proza sunt pe linia tradiţionalismului naţional, aşa cum stă bine unei reviste regionale, iar în restul preocupărilor, despre actualitatea culturală mai ales, domneşte un frumos spirit de descernământ asupra tuturor evenimentelor din domeniul artistic.

Din numărul recent apărut ne-a plăcut poemul *Toamnă* al dlui. *Dimitrie Danciu*, pentru timbrul de baladă populară în care e scris. *(urmează reprodusă întreaga poezie mai suscitată.)*

Tot din „România" a. II. din 20. Noem. 1939 : Caracteristicele colaborării dintre poeţii Iosif şi Anghel sunt definite clar de către d. Valeriu Calciu, tot în cadrul *„Plaiurilor Săcelene": (urmează reprodus un capitol întreg din articolul publicat în revistă). (anul VI. n. 8-9.*

Tot din „România" a II. No. 555. din 13. XII. 1939).

Desprindem din recentul număr al revistei *„Plaiuri Săcelene"* această impresie a dlui. Moroianu. *(urmează reproduse două strofe.)*

— *Cotidianul* **„Tribuna"** *Cluj.* — a. II. nr. 288. — 14 Decemvrie 1939.

● Director: Ion Agârbiceanu. ●

Plaiuri Săcelene. Vechea noastră prietenă, revista săceleană, pe care o conduce cu atâta stăruinţă şi răbdare d. Victor Tudoran, a apărut într'un număr proaspăt cu colaborarea plină de entusiasm a confraţilor noştri din Săcelele Braşovului, care îşi fac o mândrie din tribuna lor de gând şi faptă săceleană. Numărul actual pe Octomvrie 1939 are în fruntea sa articolul reprodus din „România" al dlui. Cezar Petrescu, care stabileşte în legătură cu volumul dlui G. Moroianu „Chipuri din Săcele" obârşia ţărănească a Ardealului. Părintele Gheorghe Şerbu arată câteva urme mocăneşti la schitul Lespezi, unde întâlneşte în trecut monahi săceleni. D. Victor Tudoran cotinuă să publice nuvela „Eroii" lăsată şi de astădată în continuare. O cronică literară semnată de Maria Mugur, Victor Tudoran şi Victor Ion Critu, complectează sumarul, împreună cu o cronică săceleană a lui Vlad Şeitan care vorbeşte despre „Mocanii, păstrători cuminţi de datini" şi împreună cu o cronică măruntă susţinută cu informaţii şi discuţii de d. Victor Tudoran.

Dan Vulcan

AM PRIMIT LA REDACŢIE

Nu anunţăm în această rubrică decât ziarele şi revistele cari la rândul lor ne anunţă. Redacţia.

Reviste: *A. L. A. C. I.* Bucureşti, *„Buletinul Informativ"* Bucureşti, *Buletinul Cărţii Româneşti"* Bucureşti, *„Bugeacul"* Bolgrad, *„Cuget Clar"* Bucureşti, *„Condeiul"* Craiova, *„Fruncea"* Timişoara, *„Festival"* Silistra, *„Gânduri dela Mare"* Constanţa, *„Innoirea"* Arad, *„Litoral"* Constanţa, *„Marea Noastră"* Constanţa, *„Neamul Românesc"* Bucureşti, *„Preocupări Literare"* Bucureşti, *„Poporul Românesc"* Chitila-Ilfov, *„Satul"* Bucureşti, *„Sănătatea"* Bucureşti, *„Tinerimea Română"* Bucureşti, *„Viaţa Basarabiei"* Chişinău.

Ziare: *„Acţiunea Buzăului"* Buzău, *„Acţiunea Literară"* Buzău, *„Avântul"* Petroşani, *„Decalogul"* Bucureşti, *„Drapelul Nostru"* Bucureşti, *„Evangélikus Élet"* Baciu, *„Gazeta Cărţilor"* Ploeşti, *„Gazeta Satului"* Cluj, *„Gazeta Transilvaniei"* Braşov, *„Gorjanul"* Tg -Jiu, *„Informaţii Comerciale"* Turnu-Măgurele, *„Ogorul"* Bucureşti, *„Tribuna"* Ploeşti, *„Tribuna Noastră"* Cluj, *„Ţara Nouă"* Cluj.

Cotidiane: *„Ardealul"* dir. G. I. Gologan, Braşov, *„Dobrogea Jună"* dir. C. N. Sarry, Constanţa.

Streine: *„Nădejdea"* Vârşeţ (Jugoslavia).

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini și probleme săcelene.

DIRECTOR:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ; Gheorghe Dragoș, asist univ.; Silvestru Garcea, preot; N. G. V. Gologan dr. economist; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ.; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof.; Aurel A. Mureșianu, istoric; Nicolae Pană, inv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăroiu, preot; Gheorghe Șerbu preot; Dr Ilie Toma, asist. univ.; și tinerii publiciști săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Valeriu Calciu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Ion Deapan, Lucian Ducșoara, Ion Moisiu, N. Moroianu, Florica Mosloc, Niță Pârciog, Ion Perșinariu, Ioan B. Peteu, Mitică Peteu, Ion Sulu, Mihai I. Tepșan, Vlad Șeitan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocănești.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	Lei 100
Abonamente de sprijin dela	„ 150
Societăți culturale, școli	„ 200
Instituții și autorități	„ 400

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu . . „ 15.—

Abonamentul la ediția populară este Lei 60.—
dar plătit înainte prin mandat poștal.

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA

Plaiuri Săcelene

SATULUNG — SĂCELE — |Jud. BRAȘOV|

Tip. Cultura Brașov.